

Αριθμός 354 /2013

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Αποτελούμενο από την Δικαστή Βασιλική Τζούδα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 12 Ιουνίου 2013 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αιτούσας: Της εδρεύουσας στο Δήμο Φιλοθέης- Αττικής, Λ. Μεσογείων αριθ. 231, αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ- GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ- GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ» , όπως νομίμως εκπροσωπείται, την οποία εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος Επαμεινώνδας Λούκας.

Της καθ' ης: Της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία » και τον διακριτικό τίτλο « », που εδρεύει στο , νομίμως εκπροσωπούμενης, την οποία εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος Γρηγόρης Αποστόλου.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 29.5.2012 αίτησή της που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 414/29.5.2012 προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 13.6.2012 και μετ' αναβολές για την ανωτέρω δικάσιμο κατά την οποία έλαβε αριθμό εκθέματος -5-.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων που παραστάθηκαν, ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του ν. 2121/1993 προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, ήτοι τα δικαιώματα σε εργασίες (εισφορές) που σχετίζονται με την πνευματική δημιουργία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες μ' αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναθθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας. Σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ.1, 47 παρ.1 και 48 παρ.1 του ν. 2121/1993 προστατεύονται τρεις κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων: α) οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, β) οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας (φωνογραφημάτων, κινηματογραφικών ταινιών κ.λ.π.), γ) οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί. Εξάλλου, κατά το άρθρο 46 παρ.1 του ν. 2121/1993, ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες είναι «τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιονδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος, όπως οι... τραγουδιστές...». Συνεπώς, το δικαίωμα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών γεννάται από πράξεις με πνευματικό ή καλλιτεχνικό περιεχόμενο (ενώ τα άλλα συγγενικά δικαιώματα γεννώνται από πράξεις όπου προέχει ο επιχειρηματικός και τεχνικός χαρακτήρας). Το άρθρο 46 παρ.2 προσδιορίζει τις περιπτώσεις που οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις της ερμηνείας ή της εκτελέσεώς τους, ειδικότερα: α) την εγγραφή της ζωντανής ερμηνείας ή εκτελέσεώς τους σε υλικό φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, β) την άμεση ή έμμεση αναπαραγωγή της εγγραφής της ερμηνείας ή εκτελέσεώς τους και τη θέση σε κυκλοφορία με μεταβίβαση της κυριότητας, με εκμίσθωση ή με δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή. Το ως άνω περιουσιακό δικαίωμα έχει χαρακτήρα απόλυτο, δηλαδή στρέφεται κατά παντός που θα επιχειρούσε την εγγραφή ή τη θέση σε κυκλοφορία και εξασφαλίζει ότι η εκμετάλλευση των ερμηνειών και των εκτελέσεων δεν θα γίνει παρά εντός των ορίων που ο ενδιαφερόμενος ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης

2ο φύλλο της υπ' αριθ. 354 /2013 απόφ. Μον. Πρωτ. Αγρινίου
(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

έχει επιτρέψει, σε μερικές, όμως, περιπτώσεις το δικαίωμα αυτό (ενοχική αξίωση «εύλογης αμοιβής») γίνεται σχετικό (βλ. Γ. Κουμάντου: Πνευματική Ιδιοκτησία, 2002, σελ. 379 επ., Δ. Καλλινίκου, Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα, 2000, σελ. 189 επ., 88, 91, Μ-Θ Μαρίνου, Η προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων Ελλάδα 35, 1441, ΠΠρΑθ 9666/1997 ΕΕμπΔ ΜΘ, 641, ΜΠρΑθ 35661/1999 αδημ.). Περαιτέρω, η διάταξη του άρθρου 49 παρ.1 του ν. 2121/1993 ορίζει ότι: «Όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο». Εξάλλου, η παρ. 3α' του ίδιου άρθρου ορίζει ότι «οι εισπρατιόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων». Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι δικαιούχοι εύλογης αμοιβής από παρουσίαση στο κοινό (δημόσια εκτέλεση) ή ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με κάθε τρόπο οποιουδήποτε οπτικοακουστικού μέσου (υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας) είναι οι ερμηνευτές ή εκτελεστές

καλλιτέχνες καθώς και οι παραγωγοί τέτοιου μέσου. Η αμοιβή αυτή, η οποία είναι ενιαία, δηλαδή πληρώνεται μια φορά από το χρήστη και κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ των δυο κατηγοριών δικαιούχων, καταβάλλεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Κριτήρια βάσει των οποίων ο δικαστής μπορεί να προσδιορίσει το ύψος της εύλογης αμοιβής είναι ιδίως: α) ο βαθμός συμβολής της χρήσης των υλικών φορέων επί των οποίων έχει εγγραφεί η ερμηνεία ή εκτέλεση στα έσοδα από τη δημόσια εκτέλεση ενός πνευματικού έργου, β) οι επιπτώσεις που έχει η μετάδοση εγγεγραμμένων υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας στην απασχόληση των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, π.χ. πτώση των πωλήσεων δίσκων λόγω συχνής μετάδοσης των μουσικών έργων (βλ. Καλλινίκου: Τα θεμελιώδη θέματα του ν. 2121/1993 για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα, 1994, σελ. 158, ΜΠρΑθ 919/2000, αδημ.). Ακολούθως, από τη διάταξη του άρθρου 54 παρ.1 του ν. 2121/1993, σε συνδυασμό με την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 49 παρ.1 του ίδιου νόμου, προκύπτει, εκτός των άλλων, ότι: α) οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ως αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση ή την προστασία ή τη διαχείριση και την προστασία του περιουσιακού δικαιώματος των δικαιούχων που εκπροσωπούν, β) μέλη ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης είναι οι δημιουργοί – φυσικά πρόσωπα, οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες – φυσικά πρόσωπα, οι παραγωγοί με τη μορφή συνήθως νομικού προσώπου, γ) οι οργανισμοί αυτοί έχουν τη δυνατότητα να διαχειρίζονται εξουσίες από το περιουσιακό δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων, κατάρτιση συμβάσεων είτε με πνευματικούς δημιουργούς ή ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς υλικών φορέων είτε με χρήστες (βλ. Κουμάντο ο.π., σελ. 353). Στο άρθρο 55 παρ.1 του ν. 2121/1993 απαριθμείται μια σειρά πράξεων που μπορούν να ενεργούν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης. Οι πράξεις αυτές μπορούν να καταταγούν σε πράξεις

3ο φύλλο της υπ' αριθ. 354 /2013 απόφ. Μον. Πρωτ. Αγρινίου
(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

διαχείρισης (κατάρτιση συμβάσεων, είσπραξη αμοιβών), σε πράξεις προστασίας (κυρίως με δικαστικές ενέργειες κάθε είδους) και σε παρεπόμενες πράξεις, όπως η συλλογή πληροφοριών αναγκαίων για την κατανομή, οι έλεγχοι κ.λ.π. (βλ. Κουμάντο, ο.π, σελ. 361). Ειδικότερα, εκτός των άλλων, οι οργανισμοί έχουν την αρμοδιότητα να καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, να εισπράττουν ποσοστιαία αμοιβή με βάση το άρθρο 32 παρ.1 του ν. 2121/1993 (κριτήριο για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής είναι τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθάριστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου), να εισπράττουν την αμοιβή αυτή και να κατανέμουν μεταξύ των δικαιούχων τα εισπραττόμενα ποσά, να προβαίνουν σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και ιδίως να υποβάλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, να εγείρουν αγωγές ή να ασκούν ένδικα μέσα (βλ. Καλλινίκου, ο.π., σελ. 231). Επομένως, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν να ζητήσουν, ως ασφαλιστικό μέτρο, και την προσωρινή επιδίκαση, μέχρι και του μισού ποσού της αμοιβής, που αναλογεί στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων που είναι μέλη του, η επιδίκαση δε αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 49 παρ.1δ' του ν. 2121/1993, η οποία παρέχει στο δικαστήριο, που καθορίζει την εύλογη αμοιβή, και την εξουσία να καθορίσει τους όρους πληρωμής αυτής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και, συνεπώς, ερμηνευόμενη και νοούμενη υπό το προστατευτικό πνεύμα των πνευματικών δικαιούχων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το νόμο αυτό, επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει, στα πλαίσια της διάταξης του άρθρου 728 παρ.1ζ ΚΠολΔ, την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφόσον κρίνει

επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού (ΜονΠρΠατρ 3276/2010, ΜονΠρΠατρ 3212/2010, ΜονΠρΠατρ 881/2010, ΜονΠρΛαμ 1703/2010, αδημ. στο νομικό τύπο). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 56 παρ.3 του ν. 2121/1993, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος πρέπει να γνωστοποιείται προς το κοινό με δημοσίευση σε τρεις εφημερίδες, από τις οποίες η μια πρέπει να είναι οικονομική (βλ. Καλλινίκου, ο.π., σελ. 229). Ακολούθως, η διάταξη του άρθρου 56 παρ.4 του ίδιου νόμου δημιουργεί την υποχρέωση στους χρήστες («οφείλουν»), προκειμένου οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να εκπληρώνουν την υποχρέωσή τους για ανάλογη (με τη χρήση) διανομή των αμοιβών που εισπράττουν στους δικαιούχους, να παραδίδουν σ' αυτούς (οργανισμούς), χωρίς καμία καθυστέρηση, καταλόγους των έργων, των οποίων αντίτυπα παράγουν ή πωλούν ή εκμισθώνουν ή δανείζουν καθώς και των έργων που εκτελούν δημόσια με μινεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που παρήχθησαν ή διατέθηκαν καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων (βλ. Κουμάντο, ο.π., σελ. 371). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2α του ν.2121/1993, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα και μπορούν να ενεργούν πάντα, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα είτε η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της εξουσίας είτε στηρίζεται σε πληρεξουσιότητα, νομιμοποιούνται δε στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων του δημιουργού που έχουν μεταβιβαστεί σ' αυτούς ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Ο νομοθέτης έχοντας υπόψη του τις κατά το προγενέστερο δίκαιο δυσκολίες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να προστατεύουν δικαστικώς ή εξωδίκως τα δικαιώματα των δικαιούχων δημιουργών, τους διευκόλυνε, μεταξύ των άλλων, ως προς την απόδειξη της νομιμοποίησής τους τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων ή την είσπραξη αμοιβών όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων.

4ο φύλλο της υπ' αριθ. 354 /2013 απόφ. Μον. Πρωτ. Αργινίου
(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Αν ήταν, στο θέμα αυτό να εφαρμοστούν οι γενικοί κανόνες, η λειτουργία των ανωτέρω οργανισμών θα ήταν αδύνατη, αφού για το σύνολο των έργων που διαχειρίζονται ή προστατεύουν θα έπρεπε να προσκομίζουν, στον αντισυμβαλλόμενο ή στο δικαστήριο, σειρές νομιμοποιητικών εγγράφων. Αντί αυτού, ο νόμος δημιουργεί ένα τεκμήριο: τεκμαίρεται ότι οι εν λόγω οργανισμοί νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικώς για όλους τους δημιουργούς και για όλα τα έργα για τους οποίους ή για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν αυτή την εξουσία. Το τεκμήριο είναι μαχητό και όταν γίνεται επίκλησή του σε δίκη κατά τρίτου που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού, ο αντίδικος αυτός μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη (βλ. Κουμάντο, ο.π., σελ.367). Τέλος, η άνιση μεταχείριση των ξένων δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων σε σχέση με τους ημεδαπούς και το χαμηλό επίπεδο της παρεχόμενης προστασίας κατέστησαν αναγκαία την κατάρτιση της διεθνούς σύμβασης της Ρώμης της 26-10-1961 «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε από την Ελλάδα και κατέστη εσωτερικό δίκαιο με το ν. 2054/30-6-1992. Η σύμβαση αυτή, που ασχολείται μόνο με τρεις κατηγορίες προσώπων για τις οποίες δημιουργεί ισάριθμα συγγενικά δικαιώματα, ήτοι τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, τους παραγωγούς φωνογραφημάτων και τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, ως κύρια μέθοδο προστασίας καθιερώνει την εξομοίωση των αλλοδαπών προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση της εθνικής μεταχείρισης». Εθνική μεταχείριση, η οποία πρέπει να παραχωρείται και στους αλλοδαπούς, είναι αυτή που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφός του, εφόσον: α) (για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες) η εκτέλεση έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφός του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β)

(για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων) τα φωνογραφήματα δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφος του (άρθρο 2 παρ.1). Έτσι, το νομικό καθεστώς που διέπει τους υπηκόους κάθε κράτους σ' αυτές τις περιπτώσεις πρέπει να διέπει και τους υπηκόους των άλλων συμβαλλόμενων κρατών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της σύμβασης. Η συμβατικά παρεχόμενη προστασία και η προστασία που τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να παράσχουν αποτελεί το συμβατικό υποχρεωτικό ελάχιστο όριο προστασίας και περιέχει την αναγνώριση δικαιωμάτων στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς φωνογραφημάτων καθώς και την αναγνώριση ενός σχετικού (ενοχικού) δικαιώματος για εύλογη αμοιβή στις δυο αυτές κατηγορίες (βλ. Κουμάντιο, ο.π., σελ. 387 επ.). Έτσι, το άρθρο 12 του ν. 2054/1992 αναγνωρίζει το δικαίωμα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από το χρήστη μια ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζόμενου για το εμπόριο, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εν λόγω εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, όπως ορίζει η εθνική νομοθεσία ως προς τους ημεδαπούς.

Εξάλλου ήδη με το άρθρο 46 παρ. 1 του Ν. 3905/2010 (ΦΕΚ Α'219/23.12.2010) προστέθηκε παράγραφος 6 στο άρθρο 49 του Ν. 2121/1993 στην οποία ορίζεται ότι: «Οι οργανισμοί συλλογής των συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, μπορούν να συστήσουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων με σκοπό την είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργείου Πολιτισμού αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να

5ο φύλλο της υπ' αριθ. 354 /2013 απόφ. Μον. Πρωτ. Αγρινίου
(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Ο ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του είναι ο μόνος αρμόδιος να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική και εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Για τη χορήγηση της έγκρισης λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 54 έως 58 του Ν. 2121/1993».

Στην προκειμένη περίπτωση με την υπό κρίση αίτηση η αιτούσα εκθέτει ότι έχει συσταθεί και λειτουργεί νόμιμα με βάση τις τασσόμενες στο Ν. 2121/1993 ως ισχύει προϋποθέσεις, ως ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των ειδικώς αναφερόμενων σε αυτή οργανισμών συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους έχει ανατεθεί από τα μέλη τους, ήτοι τους μουσικούς, τραγουδιστές και τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας και όπως ορισμένα εξ αυτών αναφέρονται ενδεικτικώς στην αίτηση αυτή, η διαχείριση και προστασία των περιουσιακών συγγενικών τους δικαιωμάτων. Ότι μεταξύ αυτών των δικαιωμάτων περιλαμβάνονται η διαπραγμάτευση, ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες της εύλογης αμοιβής (όπως αυτή διαμορφώνεται και καθορίζεται από το ν. 2121/1993) , στη συνέχεια, δε, η διανομή της στους δικαιούχους (μουσικούς, τραγουδιστές και παραγωγούς). Ότι οι αποτελούντες τον ενιαίο αυτό οργανισμό επιμέρους οργανισμοί που ήταν οι μόνοι και αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των ως άνω τριών κατηγοριών και λειτουργούσαν με σχετική έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, από κοινού διαχειρίζονταν και εισέπρατταν το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας

αμοιβής του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, το οποίο πλέον από την ισχύ του άρθρου 46 παρ. 1 του Ν. 3905/2010 (ΦΕΚ Α'219/23.10.2010), με το οποίο προστέθηκε παράγραφος 6 στο άρθρο 49 του ν. 2121/1993, νομιμοποιείται να εισπράττει και να διαχειρίζεται γι' αυτούς αποκλειστικά η αιτούσα, έχουν συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, τους οποίους απαριθμεί ενδεικτικά, συμβάσεις αμοιβαιότητας βάσει των οποίων νομιμοποιούνταν οι επιμέρους αυτοί οργανισμοί στην διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί δικαιούχοι (μουσικοί, τραγουδιστές και παραγωγοί) για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή ή άλλως νομιμοποιείται στις ως άνω πράξεις βάσει της διεθνούς σύμβασης της Ρώμης της 26-10-1961, που κυρώθηκε στην Ελλάδα με το ν. 2054/1992 και αποτελεί εσωτερικό δίκαιο. Ότι οι ανωτέρω οργανισμοί συμφώνησαν και συνέταξαν από κοινού το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιβολόγιο, το οποίο γνώστοποίησαν, σε καθορισμένο χρόνο, στο κοινό μέσω της δημοσίευσής του σε τρεις αθηναϊκές εφημερίδες, προσκάλεσαν δε την κατηγορία χρηστών υλικών φορέων ήχου, οι οποίοι με δημόσια εκτέλεση αυτών των υλικών φορέων από τα καταστήματα και τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς τους εκμεταλλεύονται το εγγεγραμμένο σε αυτή μουσικό ρεπερτόριο, σε διαπραγματεύσεις τόσο για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής από τη χρήση του μουσικού ρεπερτορίου, όσο και για τον τρόπο νόμιμης καταβολής και είσπραξης της. Ότι η καθ' ης η αίτηση διατηρεί στο ραδιοφωνικό σταθμό με τον διακριτικό τίτλο «...», ο οποίος εκπέμπει στην ευρύτερη περιοχή, μέσω του οποίου χρησιμοποιεί καθημερινά υλικούς φορείς με μουσικό ρεπερτόριο (ελληνικό και αλλοδαπό), προκειμένου να μεταδίδει τα εγγεγραμμένα σ' αυτούς φωνογραφήματα από τη ραδιοσυχνότητα του σταθμού της. Ότι η καθ' ης αρνείται να συμπράξει στον καθορισμό και την πληρωμή της καθορισθείσας και νομίμως δημοσιευθείσας ευλόγου αμοιβής, παρά το γεγονός ότι η παράνομη χρήση της μουσικής των μελών που εκπροσωπεί η αιτούσα είναι απαραίτητη για τη λειτουργία του, αφού το πρόγραμμα

6ο φύλλο της υπ' αριθ. 354 /2013 απόφ. Μον. Πρωτ. Αγρινίου
(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

του σταθμού της επί 24ώρου βάσεως στηρίζεται στο μουσικό ρεπερτόριο και τα έσοδά του ερείδονται αποκλειστικώς στη χρήση του ρεπερτορίου αυτού. Ότι κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-2000 μέχρι και 31-12-2005, σε καθημερινή επί 24ώρου βάση, η καθ' ης μετέδωσε δια μέσου του άνω ραδιοφωνικού σταθμού, υλικούς φορείς ήχου και εκμεταλλεύτηκε μουσικό ρεπερτόριο των μελών της, με τα αναφερόμενα δειγματοληπτικά στην αίτηση μουσικά έργα, χωρίς να τους καταβάλει την εύλογη αμοιβή τους. Ότι η εύλογη αμοιβή τους, βάσει του προταθέντος αμοιολογίου τους, σε σχέση με το ότι η καθ' ης καλύπτει τον χρόνο του ημερήσιου προγράμματος του άνω σταθμού της με μουσικό ρεπερτόριο που ανέρχεται συνεχώς και καθημερινώς σε ποσοστό άνω μεταξύ του 41% έως 60% και δη σε ποσοστό κατά προσέγγιση 55% και λαμβανομένων υπόψη των ακαθάριστων εσόδων της επιχείρησής της για τις επίδικες χρήσεις, όπως εκτίθενται στην αίτηση, ανέρχεται στο ποσό των -27.117,68- ευρώ για το επίδικο χρονικό διάστημα, όπως ειδικότερα προσδιορίζει τον τρόπο υπολογισμού αυτής στην αίτησή της. Με βάση το ιστορικό αυτό και με την επίκληση επείγουσας περίπτωσης αυτή ζητεί κατ' εκτίμηση του αιτήματός της, αφού αναγνωριστεί το δικαίωμα τους για αξίωση της εύλογης κατ' άρθρο 49 παρ. 1 ν. 2121/1993 αμοιβής, α. να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου που χρησιμοποίησε η καθ' ης, μεταδίδοντας το δειγματοληπτικά αναφερόμενο στην αίτηση μουσικό ρεπερτόριό της σε δημόσια εκτέλεση μέσα από τη συχνότητα του ραδιοφωνικού σταθμού της, σε καθημερινή βάση κατά τα προαναφερθέντα έτη, δηλαδή καθ' όλο το χρονικό διάστημα από την 1.1.2000 μέχρι την 31.12.2005, σε ποσοστό 3% επί των ακαθάριστων εσόδων της, όπως αναφέρονται αυτά στο ιστορικό της αιτήσεως, δηλαδή να καθοριστεί η εύλογη και ενιαία αυτή αμοιβή του ανωτέρω διαστήματος στο ανωτέρω συνολικό ποσό των -27.117,68- ευρώ, πλέον ΦΠΑ και β) να υποχρεωθεί η καθ' ης να της καταβάλει προσωρινά

από το ανωτέρω συνολικό ποσό που αιτείται να καθορισθεί, το ήμισυ αυτού, πλέον Φ.Π.Α. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η αίτηση αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ, 49 παρ.1 ν. 2121/1993). Παραδεκτά δε ασκείται αυτή από την αιτούσα η οποία με βάση τα εκτιθέμενα στην αίτηση και με βάση όσα εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη, νομιμοποιείται ενεργητικά στην άσκησή της, ως νομίμως συσταθείς και λειτουργών στην Ελληνική Επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων και είναι επαρκώς ορισμένη, περιέχουσα όλα τα στοιχεία για την κατά νόμο θεμελίωσή της, αφού η αιτούσα εκθέτει τους τίτλους των τραγουδιών, των συγκροτημάτων και των τραγουδιστών που τα εκτελούν, τις δισκογραφικές εταιρίες στις οποίες ανήκουν αυτά, τους αλλοδαπούς συλλογικούς οργανισμούς στους οποίους ανήκουν οι φορείς και τις σχετικές συμβάσεις αμοιβαιότητας, καθώς επίσης και ότι η καθ' ης εκπέμπει ελληνική και ξένη μουσική, αναφέροντας μάλιστα ενδεικτικά και τα έργα, τους εκτελεστές, τους παραγωγούς και τους μουσικούς, χωρίς να απαιτείται για το ορισμένο της η εξαντλητική και δη, η ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο της όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) συγγενικών δικαιωμάτων που τα μέλη της αιτούσας- επιμέρους οργανισμοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία της έχουν μεταβιβαστεί οι σχετικές εξουσίες, καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επί μέρους στοιχείων και λεπτομερειών των σχετιζόμενων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι απαρτιζόντες τον αιτούντα ενιαίο οργανισμό ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς, απορριπτομένων ως νόμω αβάσιμων των αντίθετων ισχυρισμών της καθ' ης η αίτηση περί έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης της αιτούσας και περί αοριστίας του δικογράφου της αίτησης. Είναι δε σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 46, 47, 49, 54, 55, 56, 58, 67 του ν. 2121/1993, όπως οι διατάξεις αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 46 του Ν. 3905/2010, σε αυτές των

7ο φύλλο της υπ' αριθ. 354 /2013 απόφ. Μον. Πρωτ. Αγρινίου
(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

άρθρων 2, 3, 4, 5, 7, 12 του ν. 2054/1992, καθώς και στις διατάξεις των άρθρων 728 παρ.1 ζ', 729 παρ.2, 731 και 732 του ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσία.

Από τις καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων,
, που
εξετάστηκαν ενόρκως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και οι οποίες εκτιμώνται η κάθε μία χωριστά και σε αντιπαραβολή με την άλλη, ανάλογα με το λόγο γνώσης και το μέτρο αξιοπιστίας κάθε εξεταζόμενου, σε συνδυασμό με όλα χωρίς εξαίρεση τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα και όσα ανέπτυξαν προφορικά στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και με τα έγγραφα σημειώματά τους οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων και γενικά από όλη τη διαδικασία πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, τυχάνει ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 παρ. 1, 2 και 3 του Ν. 2121/1993, ως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 46 του Ν. 3905/2010 (ΦΕΚ Α'/219/23.12.2010), ιδρυθείσα με το από 28.9.2011 ιδιωτικό συμφωνητικό (εταιρικό), το οποίο δημοσιεύτηκε στο βιβλίο εταιριών του Πρωτοδικείου Αθηνών με αύξοντα αριθμό 15616/6.10.2011 και εγκρίθηκε με την από 9.12.2011 και υπ' αριθ. ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού (ΦΕΚ Β'3245/30.12.2011), έχουσα τη μορφή αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με νομική προσωπικότητα. Μόνοι δε εταίροι αυτής είναι με βάση το καταστατικό της οι εξής: 1) Η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο GRAMMO που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, στην οδό Αριστοτέλους αριθ. 65 και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης

ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ Ε.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Σαπφούς αριθ. 10 και νόμιμα εκπροσωπείται και 3) Ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ Ε.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Πατησίων αριθ. 130 και νόμιμα εκπροσωπείται, η λειτουργία των οποίων ιδρυτικών μελών της είχε ομοίως εγκριθεί νομίμως με σχετικές εγκριτικές αποφάσεις του Υπουργείου Πολιτισμού. Ειδικότερα, οι ανωτέρω Οργανισμοί ως μοναδικά ιδρυτικά μέλη της αιτούσας- ενιαίου Οργανισμού, ήταν οι μόνοι κατά το χρόνο ιδρύσεώς της αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν στην Ελληνική Επικράτεια και οι οποίοι μέχρι την ίδρυση της αιτούσας είχαν αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους, που είναι αντίστοιχα μουσικοί, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, έχουν δε οι ιδρυτές της αυτοί συσταθεί: α) η πρώτη από τις εταιρίες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, δίσκων, κασετών, ψηφιακών δίσκων, βιντεοκλίπ - οπτικοποιημένων μουσικών έργων που έχουν εγγραφεί επί υλικών φορέων (που αναφέρονται ενδεικτικά στην αγωγή) με τη νομική μορφή της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας και τον διακριτικό τίτλο «Grammo», β) ο δεύτερος από τους Έλληνες μουσικούς (που αναφέρονται ενδεικτικά στην αγωγή) με τη νομική μορφή του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού και τον διακριτικό τίτλο «Απόλλων» και γ) ο τρίτος από τους Έλληνες τραγουδιστές (που αναφέρονται ενδεικτικά στην αγωγή), με τη νομική μορφή του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού και τον διακριτικό τίτλο «Ερατώ», λειτουργούν δε νόμιμα με σχετική απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού (ο δεύτερος με την υπ' αριθμ. πρωτ. 11083/5.12.1997 απόφαση, ο τρίτος με την υπ' αριθμ. πρωτ. 11089/5.12.1997 απόφαση και η πρώτη με την υπ' αριθμ. πρωτ. 9228/22-2-1995 απόφαση), ο οποίος και ελέγχει σύμφωνα με τις παρ. 4

8ο φύλλο της υπ' αριθ. 354 /2013 απόφ. Μον. Πρωτ. Αγρινίου
(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

και 5 του άρθρου 54 του ν. 2121/1993 την αντιπροσωπευτικότητά τους με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν. Μεταξύ των αρμοδιοτήτων που είχαν οι οργανισμοί αυτοί μέχρι τη σύσταση της αιτούσας περιλαμβάνονταν κατ' άρθρο 49 του ν. 2121/1993 και η διαπραγμάτευση, ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες της εύλογης αμοιβής (όπως αυτή διαμορφώνεται και καθορίζεται από το νόμο), η οποία καταβάλλεται μόνο σ' αυτούς τους οργανισμούς, αλλά και η προβολή των σχετικών αξιώσεων για την καταβολή της αμοιβής αυτής. Μετά δε την ίδρυση της αιτούσας και για όλο το χρονικό διάστημα της λειτουργίας της και μόνο για τις μη εκκρεμείς κατά το χρόνο αυτό δίκες, ανεστάλησαν οι ανωτέρω αρμοδιότητες διαχείρισης και είσπραξης από τους χρήστες της εύλογης αμοιβής από τα ιδρυτικά μέλη της αιτούσας, και αποκλειστικά αρμόδια εκ του νόμου και με βάση τη συστατική της πράξη όπως αυτή κατά τα ανωτέρω εγκρίθηκε κατέστη αυτή, η οποία μόνη έκτοτε δικαιούται και νομιμοποιείται να διαχειρίζεται και να εισπράττει το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 στην Ελληνική Επικράτεια, ήτοι να διαπραγματεύεται και να εισπράττει δικαστικώς και εξωδίκως την εύλογη και ενιαία αμοιβή, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς - μέλη της, όπως πιστοποιείται και με βάση την υπ' αριθ. πρωτ. 17817/30.1.2012 βεβαίωση του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) , ενώ τα μέλη της ως άνω επιμέρους οργανισμοί διατηρούν για το χρόνο της αναστολής αυτής το δικαίωμα διανομής των εισπραττομένων από αυτήν για λογαριασμό τους αμοιβή στα μέλη τους. Επιπλέον πιθανολογήθηκε ότι τα ανωτέρω ιδρυτικά μέλη της αιτούσας- αιτούντες, είχαν συνάψει ήδη πριν από την ως άνω ίδρυσή της και με την ιδιότητά τους ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην Ελληνική Επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των άνω τριών κατηγοριών, με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς, συμβάσεις αμοιβαιότητας, με τις οποίες νομιμοποιούνταν στη διαπραγμάτευση,

διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Στα πλαίσια δε αυτά συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποίησαν ήδη από τότε στο κοινό, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ.3 ν. 2121/1993, με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΕΘΝΟΣ» (4-2-1998), «ΤΑ ΝΕΑ» (4-2-1998) και «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» (3-2-1998).

Περαιτέρω, από τα αυτά ως άνω αποδεικτικά μέσα πιθανολογήθηκε ότι μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου (ψηφιακών δίσκων) είναι και η καθ' ης, η οποία διατηρεί στο ραδιοφωνικό σταθμό με τον διακριτικό τίτλο

· Ο σταθμός αυτός εκπέμπει στους 105,9 μεγακύκλους στο νομό ενώ έχει κάλυψη και σε όμορους ιδίως νομούς

εκπέμπει δε καθημερινώς επί 24 ώρου βάσεως, ενώ ο χαρακτήρας του προγράμματός του είναι ενημερωτικός κατά την έννοια του άρθρου 5 παρ. 5 του Ν. 3592/2007, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 3620/26.3.2008 απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης. Μέσω δε αυτού η καθ' ης χρησιμοποιεί καθημερινά υλικούς φορείς με μουσικό ρεπερτόριο (κυρίως ελληνικό αλλά και αλλοδαπό) σε ποσοστό κυμαινόμενο μεταξύ 41% έως 60% και δη κατά προσέγγιση 55% του προγράμματός του, προκειμένου να μεταδίδει τα εγγεγραμμένα σ' αυτούς φωνογραφήματα από την ανωτέρω ραδιοσυχνότητα του σταθμού του. Ειδικότερα, πιθανολογήθηκε ότι κατά το ένδικο χρονικό διάστημα από 1-1-2000 μέχρι και 31-12-2005 σε καθημερινή επί 24ώρου βάση η καθ' ης μετέδιδε δια μέσω του άνω ραδιοφωνικού σταθμού αυτής, υλικούς φορείς ήχου και εκμεταλλεύτηκε το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αίτηση ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια), των ενδεικτικά αναφερόμενων μελών των εκπροσωπούμενων από την αιτούσα οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, όπως βεβαίωσε με την ένορκη κατάθεσή του και ο μάρτυρας αυτής στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου. Η κατά τα άνω συνεχής και καθημερινή χρήση των υλικών φορέων ήχου και η μετάδοση των μουσικών έργων και

9ο φύλλο της υπ' αριθ. 354 /2013 απόφ. Μον. Πρωτ. Αργινίου
(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

τραγουδιών από την παραπάνω συχνότητα του ραδιοφωνικού σταθμού της καθ' ης κατά το επίδικο χρονικό διάστημα αποτελούσαν την βάση ενός πλήρους και επιτυχημένου ημερήσιου προγράμματος επί του οποίου στήριζε την ακροαματικότητά του ο άνω σταθμός και επομένως και τα έσοδά του, το δε ποσοστό κάλυψης του χρόνου του ημερήσιου μουσικού προγράμματος του σταθμού αυτού της καθ' ης με ελληνικό κυρίως ρεπερτόριο κατά την επίδικη χρονική περίοδο ήταν όπως προαναφέρθηκε της τάξης, κατά προσέγγιση, του 55%. Οι εκπροσωπούμενοι δε από την αιτούσα οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης όκλησαν την καθ' ης προκειμένου να διαπραγματευθούν μαζί της για τον καθορισμό του ύψους της αμοιβής των δικαιούχων μουσικών, ερμηνευτών και παραγωγών, όπως προκύπτει από την από 4.2.2010 επιστολή των εταίρων της αιτούσας προς την καθ' ης, που απέστάλη σε αυτήν στις 17.2.2010 και με την οποία αφού της γνωστοποιήθηκε το νέο αμοιολόγιο των μελών της, κλήθηκε να επικοινωνήσει μαζί τους προκειμένου κατόπιν διαπραγματεύσεων να καταρτισθεί σύμβαση με την οποία να ρυθμιστεί συναινετικά το ζήτημα της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993. Ήδη δε οι ανωτέρω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης σε εκτέλεση της διάταξης του άρθρου 56 παρ. 3 του ν. 2121/1993 μετά από πολυετείς διαπραγματεύσεις με την μόνη αντιπροσωπευτική ένωση των ραδιοφώνων της περιοχής, ήτοι την Περιφερειακή Ένωση Ιδιωτικών Ραδιοφωνικών Σταθμών, οι οποίες άρχισαν το έτος 2004 και έληξαν στο τέλος του 2009 οδηγήθηκαν σε σύμβαση πλαίσιο στην οποία μπορούσε να προσχωρήσει κάθε ρ/σ της Περιφέρειας, αναφορικά δε με τον Ν. Αιτ/νίας, στη σύμβαση αυτή εισήλθαν οικειοθελώς άλλοι σταθμοί της ίδιας περιοχής με αυτή της καθ' ης. Πλην όμως οι προσπάθειες αυτές δεν τελεσφόρησαν με την καθ' ης, αφού αυτή αρνείται να συμπράξει στον καθορισμό και την πληρωμή της καθορισθείσας και νομίμως δημοσιευθείσας ευλόγου αμοιβής, διότι θεωρεί αυτήν πολύ υψηλή και τα περί άγνοιας αυτής και

μη ειδοποίησής της για την ανωτέρω υποχρέωσή της ισχυριζόμενα τυγχάνουν απορριπτέα ως ουσία αβάσιμα.

Συντρέχει επομένως νόμιμος λόγος για τον καθορισμό και την καταβολή της εύλογης αμοιβής των δημιουργών που μετέδιδε η καθ' ης από τη συχνότητα του σταθμού της κατά την επίδικη χρονική περίοδο. Για τον καθορισμό δε αυτής λαμβάνεται υπόψη ότι η ακροαματικότητα του σταθμού κατά το επίδικο χρονικό διάστημα στηρίζεται κατά μεγάλο μέρος, εκτός από το ενημερωτικό του πρόγραμμα και στη μουσική, αφού ο ανωτέρω σταθμός μεταδίδει μουσική όχι μόνο στις αμιγώς μουσικές εκπομπές του αλλά και σε όλες τις εκπομπές με τη μορφή μουσικής επένδυσης αυτών, ενώ τις νυκτερινές ώρες και τα σαββατοκύριακα μεταδίδεται αποκλειστικά μουσική, τα έσοδα του σταθμού από διαφημίσεις κ.λ.π., οι υψηλές δαπάνες στις οποίες θα υποβαλλόταν η καθ' ης στην περίπτωση που αντί της χρήσης υλικών φορέων ήχου, απασχολούσε μουσικούς τραγουδιστές κ.λ.π. σε ζωντανή μετάδοση, οι αμοιβές που οι ανωτέρω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και η αιτούσα συμφώνησαν με άλλους ραδιοφωνικούς σταθμούς, αλλά και το γεγονός ότι η μετάδοση μουσικού ρεπερτορίου από την καθ' ης δεν μειώνει τα έσοδα των μελών των εκπροσωπούμενων από την αιτούσα οργανισμών (παραγωγών, ερμηνευτών, μουσικών) αλλά συντελεί στην αύξηση αυτών, αφού με τη ραδιοφωνική μετάδοση των έργων τους, γνωστοποιούνται στο κοινό που ενημερώνεται γι' αυτά και μπορεί να τα αναζητήσει στα σημεία πώλησης. Έτσι η εύλογη αμοιβή κατά την κρίση του δικαστηρίου ορίζεται στο αιτούμενο ποσοστό 3% επί των ακαθάριστων εσόδων του άνω ραδιοφωνικού σταθμού, όπως αυτά αποτυπώνονται στους συνταχθέντες για τα επίδικα έτη ισολογισμούς τους που πιθανολογήθηκε ότι ανέρχονταν για το επίδικο διάστημα α. σε ποσό 27.676.546 δραχμών ή 81.222,44 ευρώ για τη χρήση από 1.1.2000 έως 31.12.2000, β. σε ποσό 24.998.472 δραχμών ή 73.363,09 ευρώ για τη χρήση από 1.1.2001 έως 31.12.2001, γ. σε ποσό 119.337,35 ευρώ για τη χρήση από 1.1.2002 έως 31.12.2002, δ. σε ποσό 190.000 ευρώ για τη χρήση από 1.1.2003 έως 31.12.2003, ε. σε ποσό 210.000 ευρώ για

10ο φύλλο της υπ' αριθ. 354 /2013 απόφ. Μον. Πρωτ. Αγρινίου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

τη χρήση από 1.1.2004 έως 31.12.2004 και στ. σε ποσό 230.000 ευρώ για τη χρήση από 1.1.2005 έως 31.12.2005. Επομένως με βάση τα παραπάνω ποσά, το ποσό της εύλογης αμοιβής που δικαιούται να εισπράξει η αιτούσα για λογαριασμό των μελών της -οργανισμών συλλογικής διαχείρισης (ΓΕΑ- GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ) ανέρχεται για τα επίδικα έτη (συνολικά έξι) α. σε 2.436.67 ευρώ (ήτοι 81.222,44 ευρώ X 3%), πλέον ΦΠΑ για τη χρήση 2000, β. σε 2.200,89 ευρώ (ήτοι 73.363,09 ευρώ X 3%), πλέον ΦΠΑ για τη χρήση 2001, γ. σε 3.580,12 ευρώ (ήτοι ευρώ X 3%), πλέον ΦΠΑ για τη χρήση 2002, δ. σε 5.700 ευρώ (ήτοι 190.000 ευρώ X 3%), πλέον ΦΠΑ για τη χρήση 2003, ε. σε 6.300 ευρώ (ήτοι 210.000 ευρώ X 3%), πλέον ΦΠΑ για τη χρήση 2004 και στ. σε 6.900 ευρώ (ήτοι 230.000 ευρώ X 3%), πλέον ΦΠΑ για τη χρήση 2005 και συνολικά και για τα έξι έτη σε (27.117,68) ευρώ (ήτοι 2.436,67 + 2.200,89 + 3.580,12 + 5.700 + 6.300 + 6.900), πλέον ΦΠΑ.

Η καθ' ης προς απόκρουση της υπό κρίση αίτησης προέβαλε την ένσταση ότι οι ανωτέρω απαιτήσεις της αιτούσας περί εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 έχουν ήδη υποπέσει στην πενταετή παραγραφή εκ του άρθρου 937 ΑΚ. Πλην όμως ο ισχυρισμός αυτός τυγχάνει απορριπτέος προεχόντως ως μη νόμιμος καθόσον η εκ μέρους της καθ' ης μετάδοση υλικών φορέων ήχου δεν συνιστά αδικοπραξία αυτής, ούτε κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 65 του ανωτέρω Ν. 2121/1993, για το λόγο ότι αυτή δεν έχει συνάψει σύμβαση με την καθ' ης, αλλά η εκ μέρους της ραδιοφωνική μετάδοση των υλικών φορέων ήχου στους οποίους οι παραγωγοί (δισκογραφικές εταιρίες) έχουν εγγράψει τις ερμηνείες των τραγουδιστών και την εκτέλεση των μουσικών, όπως προκύπτει από τη διατύπωση των διατάξεων των άρθρων 46 και 47 Ν. 2121/1993 δεν απαγορεύεται, ούτε απαιτείται ειδική γι' αυτό άδεια, αφού εκ του νόμου δίδεται η άδεια για ραδιοφωνική μετάδοση, παρά μόνο οφείλει αυτή, εφόσον κάνει χρήση για δικούς της

σκοπούς των υλικών αυτών φορέων ήχου, την εύλογη αμοιβή του άρθρου 49, μη καταβάλλοντας δε αυτή δεν αδικοπρακτεί, παρά μόνο αθετεί ενοχική εκ του νόμου υποχρέωσή της. Επειδή επομένως πρόκειται περί ενοχικής ex lege αξίωσης της αιτούσας και όχι αξίωσης εξ αδικοπραξίας αυτή δεν υπόκειται στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 937 ΑΚ, αλλά στη γενική εικοσαετή παραγραφή του άρθρου 249 ΑΚ, ενώ δεν συντρέχει εν προκειμένω ούτε περίπτωση εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 250 ΑΚ, καθώς η ενλόγω αξίωση που ασκείται από την αιτούσα δεν εμπίπτει σε καμία εκ των περιοριστικά απαριθμούμενων σε αυτή περιπτώσεων που υπόκεινται στην οριζόμενη σε αυτή βραχυπρόθεσμη πενταετή παραγραφή. Επίσης και η προβαλλόμενη από την καθ' ης ένσταση περί καταχρηστικής άσκησης από την αιτούσα του ένδικου δικαιώματος των εκπροσωπούμενων από αυτήν δικαιούχων είναι μη νόμιμη και απορριπτέα, διότι τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται για τη θεμελίωσή της, και αληθή υποτιθέμενα, δεν επαρκούν για τη στοιχειοθέτηση του πραγματικού του κανόνα δικαίου της διάταξης του άρθρου 281 ΑΚ. Τέλος, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση να διαταχθεί η προσωρινή επιδίκαση του 1/2 του πιο πάνω προσδιορισθέντος ποσού της εύλογης αμοιβής και πρέπει το σχετικό αίτημα να γίνει δεκτό ως και κατ' ουσία βάσιμο, αφού, ναι μεν πολλά από τα μέλη των τριών κατηγοριών δικαιούχων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών έχουν υψηλές αμοιβές από την επαγγελματική, καλλιτεχνική ή επιχειρηματική δραστηριότητα, αρκετά όμως από τα μέλη των κατηγοριών αυτών αποβλέπουν στο μοναδικό τους αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους, ενώ άλλα πιθανολογείται ότι είναι άνεργοι (ως προς τις δυο πρώτες κατηγορίες).

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως και κατ' ουσία βάσιμη κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό, ενώ θα πρέπει τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας, σύμφωνα με το παρεπόμενο αίτημά της να επιβληθούν σε βάρος της καθ' ης λόγω της ήττας της (άρθρα 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται στο διατακτικό.

11ο φύλλο της υπ' αριθ. 354 /2013 απόφ. Μον. Πρωτ. Αγρινίου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η καθ' ης κατά το επίδικο χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο αιτιολογικό της παρούσας, μεταδίδοντας ελληνικό και ξένο μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση από το ραδιοφωνικό σταθμό «

», κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, σε ποσοστό 3% επί των ετησίων ακαθαρίστων εσόδων της και δη για όλο το χρονικό διάστημα από 1.1.2000 έως και 31.12.2005 στο συνολικό ποσό των είκοσι επτά χιλιάδων εκατόν δεκαεπτά και εξήντα οκτώ εκατοστών (27.117,68) ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. επ' αυτού.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της ως άνω αμοιβής και συγκεκριμένα το ποσό των δεκατριών χιλιάδων πεντακοσίων πενήντα οκτώ και ογδόντα τεσσάρων (13.558,84) ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. επ' αυτού.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας τα οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων (400) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στο ακροατήριό του, στο στις 27 Σεπτεμβρίου 2013, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξούσιους δικηγόρους των διαδίκων και με την παρουσία της Γραμματέα Παρασκευής Μπαρλικά.

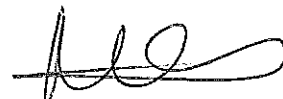
Ακριβές αντίγραφο για τη δημοσίευση

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αγρινίου, 4.2.2014
Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΠΑΡΛΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ